ROMÂNIA

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAŢILOR
PREŞEDINTE
Intrare Nr 1/1933/VF
2015 Luna 06 Ziua 12

Bucureşti, 12 iunie 2015
Nr. DSN1/585

DOMNULUI VALERIU ZGONEA
PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR

Parlamentul României
CAMERA DEPUTAŢILOR
BIROUL PERMANENT
Nr. 844 din 12.06.2015

PARLAMENTUL ROMANIEI
CAMERA DEPUTATILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/1302/CP/12.06.2015

Domnule Preşedinte,

În temeiul prevederilor art. 65 alin. (2) lit. f) din Constituţia României, republicată, şi ale Legii nr. 473/2004 privind planificarea apărării, cu modificările şi completările ulterioare, vă trimit, alăturat, Strategia naţională de apărare a ţării pentru perioada 2015-2019, în vederea aprobării de către Parlament.

Prezenta Strategie a fost elaborată în urma unor consultări inter-instituţionale la nivelul structurilor din domeniul apărării şi securităţii naţionale, a consultărilor cu partidele politice, dar şi ca urmare a unor discuţii şi dezbateri cu reprezentanţi ai societăţii civile şi ai mediului universitar, fiind analizată de către Consiliul Suprem de Apărare a Ţării în şedinţa din 09 iunie a.c. şi propusă spre aprobare în şedinţa comună a Camerei Deputaţilor şi Senatului.

Strategia naţională de apărare a ţării se adresează cetăţenilor, societăţii în ansamblul său şi instituţiilor statului, propunându-şi să readucă rigoarea, claritatea şi corectitudinea în tot ce ţine de cadrul normativ care priveşte securitatea naţională.

De asemenea, Strategia promovează consolidarea credibilităţii strategice a României, prin promovarea continuităţii şi predictibilităţii ce derivă din statutul de stat membru al Alianţei Nord-Atlantice şi Uniunii Europene. Totodată, consfinţeşte necesitatea extinderii şi consolidării Parteneriatului Strategic cu Statele Unite ale Americii şi a altor parteneriate strategice, precum şi a relaţiilor de cooperare cu ceilalţi actori internaţionali.

Vă rog să primiţi asigurarea întregii mele consideraţii,

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS WERNER IOHANNIS

ROMANIA

CONSILIUL SUPREM DE APĂRARE A ŢĂRII

HOTĂRÂRE

referitoare la Strategia naţională de apărare a ţării pentru perioada 2015-2019

În temeiul prevederilor art. 4 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea şi funcţionarea Consiliului Suprem de Apărare a Ţării, cu modificările şi completările ulterioare,

CONSILIUL SUPREM DE APĂRARE A ŢĂRII H O T Ă R Ă Ş T E:

Art. unic. - Se propune promovarea Strategiei naţionale de apărare a ţării pentru perioada 2015-2019 către Parlamentul României, pentru aprobarea acesteia în şedinţa comună a Camerei Deputaţilor şi Senatului.

Documentul nr. DSN1/577, din 08.06.2015, este prevăzut în anexa la prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată în şedinţa Consiliului Suprem de Apărare a Ţării din data de 09.06.2015.

PREŞEDINTELE CONSILIULUI SUPREM DE APĂRARE A ŢĂRII

KLAUS-WERNER IOHANNIS

Bucureşti,
Nr. 45

ROMÂNIA

ADMINISTRAŢIA PREZIDENŢIALĂ

Nr. DSN 1/577, din 08.06.2015

STRATEGIA NAŢIONALĂ DE APĂRARE A ŢĂRII PENTRU PERIOADA 2015 - 2019

- O Românie puternică în Europa şi în lume -

BUCUREŞTI

-2015-

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE 3

INTRODUCERE 5

Capitolul I: DEFINIREA INTERESELOR ŞI OBIECTIVELOR NAŢIONALE DE SECURITATE 7

1.1. Valori şi principii 7
1.2. Interese naţionale de securitate 8
1.3. Obiective naţionale de securitate 9

Capitolul II: EVALUAREA MEDIULUI INTERNAŢIONAL DE SECURITATE 11

2.1. Mediul global de securitate 11
2.2. Dimensiuni de securitate la nivel euro-atlantic 12
2.3. Mediul de securitate regional 13

Capitolul III: AMENINŢĂRI, RISCURI ŞI VULNERABILITĂŢI 14

3.1. Ameninţări 14
3.2. Riscuri 15
3.3. Vulnerabilităţi 16

Capitolul IV: DIRECŢII DE ACŢIUNE ŞI PRINCIPALELE MODALITĂŢI PENTRU ASIGURAREA SECURITĂŢII NAŢIONALE A ROMÂNIEI 17

4.1. Premise 17
4.2. Direcţii de acţiune şi principalele modalităţi de asigurare a securităţii naţionale 18

4.2.1. Dimensiunea de apărare 18
4.2.2. Dimensiunea de ordine publică 19
4.2.3. Dimensiunea de informaţii, contrainformaţii şi de securitate 19
4.2.4. Dimensiunea economică şi energetică 20
4.2.5. Dimensiunea diplomatică 21
4.2.6. Dimensiunea de management al situaţiilor de criză 21
4.2.7. Dimensiunea educaţională, de sănătate, socială şi demografică 21

CONSIDERAŢII FINALE 23

CUVÂNT ÎNAINTE

La preluarea mandatului de Preşedinte al României am exprimat dezideratul şi angajamentul afirmării naţiunii române ca o naţiune puternică, de cetăţeni, o naţiune care ştie ce vrea în Europa, în lume şi pentru sine însăşi. Convingerea mea a rămas neclintită. Forţa unei naţiuni este dată de valorile, obiectivele şi aspiraţiile comune, care depăşesc suma intereselor, ambiţiilor şi chiar a reuşitelor individuale.

Strategia naţională de apărare a României este expresia concretă a acestei viziuni. **O Românie puternică în Europa şi în lume** exprimă cel mai clar obiectivul final al Strategiei şi defineşte profilul pe care ţara noastră şi-l construieşte pentru următorii cinci ani şi, implicit, pe termen lung.

O Românie puternică în Europa şi în lume înseamnă în primul rând **un stat care asigură securitatea cetăţenilor săi oriunde s-ar afla ei**. Această declaraţie include o multitudine de aspecte. A asigura securitatea cetăţenilor începe cu a-i respecta la ei acasă, a le proteja drepturile şi libertăţile în ţară şi în străinătate, a pune efectiv instituţiile în serviciul cetăţeanului, aşa cum le este menirea, şi continuă cu o dimensiune cât se poate de practică - a le oferi securitate în comunităţile lor, precum şi garanţii juridice şi protecţie diplomatică în afara graniţelor.

Acest scop poate fi atins doar prin conectarea permanentă la realitate, prin evaluarea continuă a stării de fapt şi prin înţelegerea fenomenelor şi provocărilor ce caracterizează actualul context. Prin urmare, România puternică este un stat care îşi va dezvolta capacitatea de a opera eficient şi pragmatic într-o paradigmă schimbată, care ştie să răspundă la noile realităţi şi care poate anticipa evoluţiile din mediul de securitate. Recunoaşterea schimbărilor care s-au produs în ultimii ani în plan geopolitic reprezintă un prim pas necesar pentru a construi o Strategie bine ancorată în realitate şi care identifică cele mai potrivite direcţii de acţiune.

În al doilea rând, o Românie puternică îşi apără valorile, interesele şi simbolurile care o definesc, bunurile naţionale şi resursele naturale, precum şi instituţiile care o reprezintă. Prioritate trebuie acordată educaţiei şi sănătăţii, protejării patrimoniului, mediului înconjurător, dar şi susţinerii domeniilor de excelenţă.

În fine, dar nu în ultimul rând, o Românie puternică este un stat care contribuie la menţinerea securităţii colective şi la promovarea democraţiei şi libertăţii.

Acest fapt presupune că România îşi va fi consolidat **credibilitatea strategică**, fiind recunoscută pentru predictibilitate şi continuitate atât în politica externă, de securitate şi apărare, cât şi în consolidarea democraţiei şi statului de drept. O Românie puternică se bucură nu doar de încrederea deplină a partenerilor, ci este la rândul său un furnizor de încredere, o sursă de stabilitate într-o regiune complicată şi de profund ataşament faţă de valorile şi principiile democratice.

Ne aflăm la mai bine de 10 ani de la aderarea României la NATO şi la 8 ani de la intrarea ţării noastre în Uniunea Europeană ca membru cu drepturi depline. Drumul parcurs de la aceste momente până astăzi se cuvine a fi recunoscut şi apreciat. România s-a schimbat în această perioadă, iar Strategia naţională de apărare vine să reafirme, în cel mai responsabil mod, caracterul ireversibil al acestui parcurs şi al angajamentelor pe care el le presupune. Parteneriatul Strategic cu Statele Unite ale Americii, apartenenţa la NATO şi la Uniunea Europeană sunt fundamentele politicii noastre externe. Construcţia României puternice este strâns legată de acestea.

* * *

Strategia naţională de apărare a României ţine de atribuţiile Preşedintelui României. Acest document nu este şi nu trebuie să fie un act de voinţă al unei persoane, fie ea învestită cu funcţia cea mai înaltă în stat, nici al câtorva instituţii. Strategia naţională de apărare a ţării este mai mult decât atât. Ea îşi propune să răspundă unor nevoi şi aşteptări ale societăţii şi priveşte fiecare cetăţean, societatea în ansamblu, precum şi instituţiile statului. Elaborarea ei a implicat un proces de consultare cu specialişti, cu factori politici, cu reprezentanţi ai instituţiilor cu atribuţii în domeniu, ai mediului academic şi ai societăţii civile.

Convingerea mea a fost întotdeauna aceea că politica în domeniul securităţii naţionale, în toate componentele ei, trebuie să facă obiectul unui dialog şi consens al societăţii româneşti. Iar ca Preşedinte îmi revine misiunea şi responsabilitatea de a integra organic politica externă şi de securitate în vederea apărării şi promovării intereselor noastre naţionale.

INTRODUCERE

1. În conformitate cu prevederile din Constituţia României şi Legea 473/2004 privind planificarea apărării, Strategia naţională de apărare a României, denumită în continuare Strategia, este principalul instrument care fundamentează planificarea apărării la nivel naţional şi asigură cadrul strategic pentru organizarea şi coordonarea unitară a activităţilor care privesc apărarea ţării şi securitatea naţională, prin Consiliul Suprem de Apărare a Ţării.

2. Prin obiectivele şi conţinutul său, Strategia se referă la apărarea ţării şi securitatea naţională în ansamblu. Schimbările de paradigmă privind conceptul de apărare a ţării şi securitate naţională, legate de dinamica din ce în ce mai imprevizibilă a mediului de securitate, impun necesitatea reanalizării acestuia şi, în perspectivă imediată, actualizarea cadrului juridic naţional.

3. Strategia reflectă necesitatea promovării unui **concept de securitate naţională extinsă** - fundamentat pe democraţia constituţională şi respectul mutual dintre cetăţeni şi stat - care vizează interesele care converg spre asigurarea securităţii naţionale, manifestate în următoarele domenii: apărare (înţeleasă în dubla calitate normativă, de apărare naţională şi apărare colectivă), ordine publică, activitatea de informaţii, contrainformaţii şi de securitate, educaţie, sănătate, economic, energetic, financiar, mediu, infrastructuri critice. Strategia are o abordare integratoare şi multidimensională, în care dimensiunea de apărare se îmbină şi echilibrează reciproc cu o serie de alte dimensiuni - ordine publică; activitatea de informaţii, contrainformaţii şi de securitate; diplomaţia; managementul situaţiilor de criză; educaţia, sănătatea şi demografia.

4. Necesitatea extinderii conceptului de securitate naţională este motivată şi de **asigurarea convergenţei cu principiile europene de securitate**, dezvoltate în Strategia de Securitate Europeană şi Strategia de Securitate Internă a Uniunii Europene, în care securitatea şi dezvoltarea sunt plasate într-o relaţie de directă proporţionalitate. În plus, extinderea conceptului de securitate naţională vizează asigurarea unei rezilienţe sporite a instituţiilor de stat şi a societăţii civile în faţa unor posibile situaţii de criză, fortuite sau persistente, într-un mediu internaţional de securitate impredictibil şi într-un context de securitate complex.

5. Schimbarea de paradigmă la nivel global se **caracterizează prin câteva evoluţii** de care trebuie să ţinem cont în elaborarea unei noi Strategii. România se află într-o regiune care a fost mult timp caracterizată de prezenţa unor conflicte îngheţate. Astăzi regiunea este marcată de conflicte active şi de o deteriorare a relaţiilor dintre NATO şi Federaţia Rusă. Prezenţa zonelor de conflict în regiune ridică în mod direct şi problema securităţii cetăţenilor români.

6. În plan global, **terorismul a căpătat noi dimensiuni**, nefiind un fenomen îndepărtat, ci unul aproape de spaţiul nostru. Cetăţenii români pot fi afectaţi de consecinţele actelor teroriste. Criza economică şi financiară, la rândul său, a contribuit la această schimbare de paradigmă, iar efectele sale se resimt pe termen lung.

7. România traversează o perioadă în care multiple riscuri, ameninţări şi vulnerabilităţi se intersectează uneori, iar alteori se suprapun, generând efecte imprevizibile nu doar la nivel naţional sau regional, ci şi global.

8. Securitatea naţională nu poate fi asigurată individual de către niciun stat, noile provocări ale mediului de securitate impunând colaborarea efectivă şi eficientă în cadrul mecanismelor şi formatelor de cooperare internaţională.

9. Pentru a gestiona responsabil impactul unor astfel de surprize strategice, dincolo de cunoaşterea evoluţiilor din mediul de securitate, este nevoie mai mult decât oricând de coeziune şi consens la nivel naţional în problemele vitale pentru ţara noastră.

10. Pentru asigurarea resurselor necesare domeniului securităţii este nevoie de o economie de piaţă robustă, bazată pe libera iniţiativă şi concurenţă transparentă.

11. Strategia urmăreşte să stabilească paşii necesari pentru **consolidarea credibilităţii strategice a României,** prin promovarea continuităţii şi predictibilităţii ce derivă din statutul de stat membru al Alianţei Nord-Atlantice şi Uniunii Europene. Totodată, sunt necesare extinderea şi consolidarea Parteneriatului Strategic cu Statele Unite ale Americii şi a altor parteneriate strategice, precum şi a relaţiilor de cooperare cu ceilalţi actori internaţionali.

12. Din această perspectivă, obiectivele şi direcţiile de acţiune care privesc securitatea naţională urmăresc consolidarea capacităţilor militare şi civile naţionale la standarde care să permită prevenirea, descurajarea şi apărarea împotriva oricăror acţiuni agresive la adresa ţării noastre. Participarea activă a României la apărarea colectivă în cadrul NATO, la implementarea clauzei de solidaritate şi asistenţă reciprocă în conformitate cu prevederile Tratatului de la Lisabona al Uniunii Europene şi la dezvoltarea Politicii europene de Securitate şi Apărare Comună şi a operaţiunilor asociate asigurării spaţiului european de libertate, securitate şi justiţie sunt de importanţă egală.

13. Strategia defineşte interesele şi obiectivele naţionale de securitate, prezintă o evaluare a mediului de securitate, identifică principalele ameninţări, riscuri şi vulnerabilităţi la adresa intereselor fundamentale ale României şi formulează principalele direcţii de acţiune pentru asigurarea securităţii naţionale.

14. Strategia reprezintă o datorie morală şi politică, având în vedere că în 2018 vom celebra centenarul Unirii, iar în 2019 România va prelua, pentru prima dată, preşedinţia Consiliului Uniunii Europene, la mai bine de un deceniu de la aderarea efectivă.

Capitolul I

DEFINIREA INTERESELOR ŞI OBIECTIVELOR NAŢIONALE DE SECURITATE

1.1. Valori şi principii

15. Ca ţară europeană, membră a Uniunii Europene şi a NATO, România este un stat de drept, democratic şi social, împărtăşind aceleaşi valori ca şi celelalte state membre: demnitatea umană, drepturile şi libertăţile cetăţenilor, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul, egalitatea în faţa legii.

16. În definirea intereselor şi a obiectivelor naţionale de securitate, Strategia este fundamentată pe următoarele **valori**:

- **demnitatea**, înţeleasă ca atribut esenţial al persoanei umane;
- **coeziunea civică şi afirmarea identităţii naţionale**, ca aspiraţii comune ale comunităţii de cetăţeni reuniţi în stat;
- **democraţia constituţională şi statul de drept**, respectiv cultura politică participativă, pluralismul politic, separaţia şi echilibrul puterilor în stat, garantarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale cetăţenilor şi respectul faţă de prevederile constituţionale şi legale;
- **integritatea statală şi teritorială a României**, bazată pe loialitatea cetăţenilor şi instituţiilor publice faţă de suveranitatea naţională.

17. În scopul promovării acestor valori, Strategia se bazează pe respectarea următoarelor **principii**:

- **continuitatea**, principiu ce derivă din necesitatea coerenţei politicilor în baza cărora România îşi construieşte viitorul şi se integrează în comunitatea europeană şi euroatlantică. Astfel, menţinerea viziunii şi a direcţiilor de cooperare în cadrul NATO, Uniunii Europene şi al parteneriatelor strategice, îndeosebi al celui cu SUA, este în măsură să asigure României condiţiile necesare sporirii capacităţii de prevenire a conflictelor, de gestionare a crizelor şi de creştere a capacităţii operaţionale de reacţie la ameninţări;

- **predictibilitatea**, principiu ce priveşte elaborarea şi implementarea politicilor de securitate naţională la nivel intern, cât şi în planul politicii externe, cu respectarea imperativului conectării ferme şi ireversibile la principiile, mecanismele şi procedurile de consultare, de decizie şi de planificare aliate în scopul sporirii contribuţiei României Ia apărarea colectivă;
- **legalitatea**, principiu care implică îndeplinirea cu bună-credinţă a obligaţiilor asumate de România în plan naţional, european şi internaţional atunci când acţionează pentru asigurarea şi garantarea apărării ţării, a cetăţenilor săi, a drepturilor fundamentale ale acestora, precum şi în direcţia prevenirii riscurilor, combaterii ameninţărilor şi limitării vulnerabităţilor care le-ar putea periclita;
- **proporţionalitatea**, principiu care vizează adecvarea mijloacelor de acţiune necesare asigurării securităţii naţionale la obiectivele stabilite şi resursele alocate.

18. Pentru a asigura respectarea valorilor şi principiilor enunţate, Strategia îşi asumă un caracter pragmatic şi operaţional prin încurajarea iniţiativei şi a efortului conjugat al instituţiilor cu atribuţii în implementarea politicilor de apărare şi de securitate, precum şi prin coordonarea eficientă a acţiunilor acestora.

1.2. Interese naţionale de securitate

19. În definirea intereselor naţionale de securitate, Strategia se raportează prioritar la prevederile Constituţiei potrivit cărora România este stat naţional, suveran, independent şi indivizibil. De aici decurg firesc interesele naţionale, inclusiv cele de securitate, care vizează promovarea şi apărarea, prin mijloace legitime, a valorilor prin care statul român îşi garantează existenţa, identitatea, dezvoltarea şi stabilitatea, în baza cărora îşi construieşte viitorul şi în temeiul cărora participă Ia realizarea securităţii internaţionale.

20. Interesele naţionale de securitate sunt:

- garantarea caracterului naţional, a suveranităţii, independenţei, unităţii şi indivizibilităţii statului;
- apărarea integrităţii şi inalienabilităţii teritoriale a ţării;
- apărarea şi consolidarea democraţiei constituţionale şi a statului de drept;
- protejarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale tuturor cetăţenilor şi garantarea siguranţei lor;
- garantarea dreptului la păstrarea, dezvoltarea şi exprimarea identităţii etnice, culturale lingvistice şi religioase persoanelor aparţinând minorităţilor naţionale;

- valorificarea resurselor şi a poziţionării geo-strategice ale ţării noastre în vederea atingerii nivelului de bunăstare la care cetăţenii sunt îndreptăţiţi;
- reducerea decalajelor de dezvoltare şi reconstrucţia marilor sisteme publice;
- asigurarea ireversibilităţii apartenenţei la sistemul de apărare colectivă transatlantic;
- consolidarea Uniunii Europene şi participarea activă la procesele de integrare în interiorul acesteia.

1.3. Obiective naţionale de securitate

21. Promovarea intereselor naţionale de securitate se realizează prin stabilirea unor repere ale efortului statal, concretizate în obiective naţionale de securitate.

22. Din **perspectivă internă**, obiectivele naţionale de securitate vizează:

- consolidarea capacităţii naţionale de apărare menită să asigure integritatea teritorială, suveranitatea şi independenţa României, precum şi securitatea poporului român;
- promovarea şi asigurarea exercitării neîngrădite a drepturilor şi libertăţilor fundamentale;
- buna funcţionare a justiţiei şi asigurarea ordinii de drept;
- înlăturarea deficienţelor care afectează buna guvernanţă, întărirea capacităţii administrative, protejarea procesului decizional faţă de influenţe şi/sau acţiuni nelegitime sau netransparente;
- asigurarea eficienţei sistemelor naţionale de prevenire şi gestionare a situaţiilor de criză, interne şi externe, militare sau de natură civilă;
- consolidarea securităţii şi protecţiei infrastructurilor critice - energetice, de transport şi cibernetice -, precum şi a securităţii alimentare şi a mediului;
- dezvoltarea capabilităţilor de combatere a ameninţărilor asimetrice;
- asigurarea unui mediu economic performant, dinamic şi competitiv, în plan investiţional şi antreprenorial, precum şi a stabilităţii financiar-bugetare a statului;
- dezvoltarea consolidată, durabilă şi adaptată schimbărilor sociale a marilor sisteme publice (sănătate, educaţie, protecţie socială);
- prevenirea reacţiilor şi tendinţelor radicale sau extremiste, prin respectarea pluralismului în societate şi cultivarea toleranţei la nivelul societăţii civile;
- promovarea identităţii naţionale, inclusiv prin prezervarea şi valorificarea patrimoniului cultural şi natural, precum şi prin încurajarea responsabilă a domeniilor de excelenţă.

23. Din **perspectiva politicii externe**, România trebuie să urmărească conturarea unui profil de țară care să corespundă nivelului de ambiție asumat la nivel politic, ponderii demografice și capacității de dezvoltare economică.

24. În acest sens, obiectivele naționale de securitate urmăresc:

- consolidarea profilului României în NATO și Uniunea Europeană, prin contribuții atât conceptuale, cât și operaționale;
- respectarea principiilor și valorilor fundamentale ale Uniunii Europene;
- consolidarea parteneriatului strategic cu SUA, inclusiv în domeniul economic și comercial;
- asigurarea securității în regiunea Mării Negre;
- aprofundarea cooperării cu statele vecine și cu cele din flancul estic al NATO;
- intensificarea cooperării regionale, inclusiv în domeniul apărării;
- susținerea parcursului european al Republicii Moldova;
- promovarea intereselor politice, economice și de securitate în regiuni de relevanta strategica pentru țara noastră.

25. Obiectivele interne și externe nu vor putea fi atinse la amplitudinea dorită în absența unui proiect de țară pe termen lung, asumat de întreaga clasă politică, proiect apt să atragă consensul național, în acord cu interesele naționale de securitate.

Capitolul II

EVALUAREA MEDIULUI INTERNAŢIONAL DE SECURITATE

26. Mediul actual de securitate în cadrul căruia România îşi apără şi promovează valorile, principiile, interesele şi obiectivele strategice şi de securitate este caracterizat de complexitate şi dinamism, ca urmare a regândirii posturii strategice şi militare a unor state, precum şi a interdependenţelor politice, economice şi tehnologice produse de fenomenul globalizării.

27. În perspectivă, mediul de securitate va continua să fie influenţat de provocări multiple, unele cu manifestări previzibile şi lineare, reprezentând consecinţe ale unor strategii urmărite de diverşi actori statali şi non-statali pe termen lung, iar altele, dimpotrivă, cu caracter impredictibil, nonlinear şi profund perturbator, care pot genera surprize strategice.

28. Spaţiul european se afla într-un proces de transformări demografice cu implicaţii strategice. Transformările demografice sunt verificabile la nivel statistic, vor persista pe termen lung, iar implicaţiile acestora sunt atât pozitive, cât şi negative. Acest tip de transformări sistemice vor afecta în mod diferenţiat statele europene şi regiunile adiacente acestora, însă impactul asupra securităţii europene şi a României va fi unul diferenţiat, pe termen lung.

2.1. Mediul global de securitate

29. La nivel global, mediul de securitate se află într-o continuă transformare, care se reflectă în principal în accentuarea interdependenţelor şi impredictibilităţii în sistemul de relaţii internaţionale şi dificultatea de a delimita riscurile şi ameninţările de tip clasic de cele asimetrice şi hibride.

30. Pe termen mediu şi lung, evoluţiile din mediul de securitate global vor fi dominate de tendinţe complexe, a căror cunoaştere este pentru ţara noastră de o importanţă majoră: • reconfigurarea jocurilor geo-strategice; • dezvoltarea rapidă a tehnologiei informaţiei; • resurgenţa naţionalismului şi a extremismului; • fragmentarea etnico-religioasă şi radicalizarea ideologică; • adaptarea infrastructurilor critice în raport cu apariţia de calamităţi, crize energetice, atacuri cibernetice, pandemii.

31. Gradul ridicat de incertitudine a evoluţiilor din mediul de securitate, corelat cu factorii interni şi externi care influenţează parcursul României, impune noi modalităţi de acţiune, bazate pe o viziune pe termen mediu şi lung. Dinamica evoluţiilor actuale de securitate profilează două mari provocări: identificarea constantelor şi anticiparea posibilelor fenomene interne, regionale şi internaţionale care pot afecta securitatea naţională a României.

32. În anticiparea şi prevenirea problemelor majore de securitate la nivel global un rol important revine Organizaţiei Naţiunilor Unite, atât în ceea ce priveşte consultarea, cât şi decizia privind rezolvarea unor crize regionale. Contestarea tot mai frecventă a regimului internaţional al tratatelor şi înţelegerilor privitoare la înarmare, la desfăşurarea şi staţionarea de forţe şi capacităţi militare şi la măsurile de creştere a încrederii şi securităţii la nivel regional şi internaţional poate accentua fragmentarea, diviziunile şi clivajele, generând reconfigurarea turbulentă la nivelul relaţiilor internaţionale.

2.2. Dimensiuni de securitate la nivel euro-atlantic

33. Poziţionarea României pe flancul estic al Alianţei Nord-Atlantice şi al Uniunii Europene, precum şi la interferenţa unor zone cu risc de securitate de nivel ridicat evidenţiază faptul că apărarea şi securitatea depăşesc sfera de responsabilitate a unui singur stat. Este necesară redefinirea unor concepte şi stabilirea unor măsuri care să asigure predictibilitate şi consens în întrebuinţarea instrumentelor naţionale atât independent, cât şi în cadru aliat şi comunitar, OSCE fiind, în acest sens, un element important în sistemul de securitate european.

34. Garantul principal al securităţii României este **Alianţa Nord-Atlantică**, relaţia transatlantică reprezentând liantul strategic care conferă coerenţă şi consistenţă acţiunilor NATO. Soliditatea relaţiei transatlantice depinde de menţinerea angajamentului SUA în Europa, precum şi de modul în care aliaţii şi partenerii europeni vor aloca resurse pentru dezvoltarea propriilor capacităţi de apărare.

35. Un actor important în spaţiul european şi euroatlantic este Federaţia Rusă. Acţiunile acesteia în regiunea Mării Negre, încălcarea normelor de drept internaţional, punerea în discuţie a ordinii internationale, conservarea conflictelor îngheţate şi anexarea Crimeii au readus în atenţia NATO atât îndeplinirea misiunii ei fundamentale, apărarea colectivă, cât şi validitatea aranjamentelor de securitate încheiate cu Rusia la sfârşitul secolului XX.

36. Arhitectura europeană de securitate este tot mai ameninţată de crize şi conflicte în derulare în imediata vecinătate, la est şi la sud, în măsură să afecteze, direct sau indirect, interesele naţionale de securitate ale României. Evoluţiile din **Vecinătatea Estică, Orientul Mijlociul şi Nordul Africii** generează o multitudine de provocări la adresa securităţii spaţiului comunitar, fiind tot mai evidentă necesitatea revizuirii şi consolidării politicilor Uniunii Europene în domeniul securităţii şi apărării comune şi afacerilor interne.

37. Emergenţa grupărilor teroriste stimulează fenomenul radicalizării islamice la nivel european, evidenţiind riscurile pe care le prezintă întoarcerea în spaţiul comunitar a jihadiştilor europeni, care anterior au fost angajaţi în lupte sau programe de antrenament în state cu problematică teroristă activă.

38. Accentuarea **migraţiei** provenind din zonele de conflict sau cu o situaţie economică precară a generat provocări la adresa capacităţii statelor membre de gestionare a fluxurilor de imigranţi ilegali şi de preluare/integrare în cadrul comunităţilor locale.

2.3. Mediul de securitate regional

39. La nivel regional şi sub-regional, mediul în care România îşi apără şi promovează valorile, principiile şi interesele se află într-o **nouă fază de reconfigurare**. Dinamica actuală de securitate poate afecta atât direct, cât şi indirect, starea de securitate a României şi siguranţa cetăţenilor săi.

40. România are obligaţia de a păstra echilibrul strategic într-o zonă de interferenţă a unor complexe de securitate regionale, dar şi de a contribui la consolidarea procesului de europenizare, **prin extinderea graduală a spaţiului european de libertate, prosperitate, securitate şi justiţie**.

41. Cooperarea regională, prin consolidarea dimensiunilor estică şi sudică ale politicilor de vecinătate a Uniunii Europene creşte în importanţă.

42. Federaţia Rusă încearcă să-şi consolideze statutul de putere în plan regional, acţiunile sale afectând stabilitatea regională şi parcursul european al Ucrainei, Republicii Moldova şi Georgiei.

43. Perpetuarea instabilităţii din **Balcanii de Vest** generează derapaje populiste, extremiste, radicale sau chiar fundamentaliste, prin adâncirea unor clivaje istorice şi afectarea drepturilor comunităţilor etnice, favorizând criminalitatea organizată şi corupţia.

44. Arhitectura energetică regională poate suferi mutaţii determinate de eventuale sincope în valorificarea resurselor energetice din arealul pontic şi dezvoltarea unor proiecte energetice concurente celor susţinute de Uniunea Europeană şi România.

45. Punerea sub semnul întrebării a **sistemului de valori liberale**, derapajele de la normele statului de drept, tendinţele autoritare în exercitarea puterii, exacerbarea discursului naţionalist şi populist determină creşterea instabilităţii regionale şi diminuarea sentimentului de securitate în zonă.

Capitolul III

AMENINŢĂRI, RISCURI ŞI VULNERABILITĂŢI

46. În mod tradiţional, ameninţările, riscurile şi vulnerabilităţile la adresa apărării şi securităţii sunt evaluate prin prisma unor concepte militare, însă mediul actual de securitate necesită o abordare extinsă, în care să se regăsească, pe lângă elementele de natură securitară, şi cele de natură economica, socială, politică, tehnologică şi de mediu.

47. Ameninţările reprezintă capacităţi, strategii, intenţii ori planuri ce pot afecta valorile, interesele şi obiectivele naţionale de securitate.

48. Riscurile reprezintă probabilitatea de manifestare a unui eveniment incert, cu impact direct sau indirect asupra securităţii naţionale.

49. Vulnerabilităţile sunt consecinţe ale unor disfuncţii ori deficienţe sistemice, care pot fi exploatate sau pot contribui la materializarea unei ameninţări sau a unui risc.

50. Deteriorarea situaţiei de securitate la nivel internaţional, dar mai ales regional impune cunoaşterea principalelor ameninţări, riscuri şi vulnerabilităţi cu care se confruntă ţara noastră, în contextul apariţiei şi, posibil, al dezvoltării unor noi forme de influenţare şi constrângere, ca rezultat al unui mix de componente neconvenţionale şi convenţionale.

3.1. Ameninţări

51. Acţiunile destabilizatoare din vecinătatea estică generează provocări majore pentru securitatea spaţiului euro-atlantic, creând instabilitate regională şi posibile fenomene negative, printre care migraţie, criminalitate organizată, însă şi afectarea potenţialului de dezvoltare economică.

52. Perpetuarea conflictelor îngheţate din regiunea Mării Negre şi instabilitatea din Balcanii de Vest creează presiuni suplimentare asupra României. Tensiunile inter-etnice şi dezechilibrele regionale în statele din proximitate pot conduce la declanşarea unor conflicte regionale.

53. Distorsiunile de pe pieţele energetice şi proiectele concurente ale unor actori statali sau non-statali afectează eforturile României de asigurare a unui nivel suficient al securităţii energetice.

54. Ameninţările cibernetice lansate de entităţi ostile, statale sau non-statale, asupra infrastructurilor informaţionale de interes strategic ale instituţiilor publice şi companiilor,

atacurile cibernetice desfăşurate de grupări de criminalitate cibernetică sau atacurile cibernetice extremiste lansate de grupuri de hackeri afectează direct securitatea naţională.

55. Terorismul este o ameninţare persistentă, cu forme de manifestare dificil de anticipat şi contracarat, inclusiv din perspectiva identificării şi destructurării fluxurilor de recrutare şi finanţare a acestor activităţi. Contingentele naţionale care participă la misiuni externe sunt expuse riscurilor şi ameninţărilor generate de acţiunile forţelor, organizaţiilor şi grupărilor teroriste. Propaganda fundamentalistă în creştere, în special în mediul virtual, favorizează apariţia de noi cazuri de radicalizare ori de implicare în acţiuni extremist-teroriste.

56. Proliferarea armelor de distrugere în masă şi a vectorilor purtători, precum şi traficul de produse cu dublă utilizare, pot afecta securitatea naţională, în condiţiile unei destabilizări la nivel regional.

57. Acţiunile informative ostile, care au în vedere dezvoltarea unor puncte de sprijin pe teritoriul naţional, în special în scop de influenţă, pot obstrucţiona proiectele strategice ale României şi deciziile în stat.

3.2. Riscuri

58. Instabilitatea regională limitează capacitatea României de promovare a intereselor strategice, cu precădere a celor privind susţinerea parcursului european al Republicii Moldova, soluţionarea conflictelor îngheţate, asigurarea securităţii energetice, protejarea drepturilor comunităţilor româneşti şi a activităţilor economice derulate în Zona Economică Exclusivă a României la Marea Neagră.

59. Nerealizarea obiectivelor de dezvoltare ale României poate fi generată de persistenţa dificultăţilor economice, proliferarea economiei subterane şi a corupţiei, evaziunea fiscală, precaritatea infrastructurii, dar şi de factori externi precum perpetuarea decalajelor de dezvoltare la nivelul Uniunii Europene şi gradul scăzut de rezistenţă faţă de turbulenţele majore de pe pieţele externe, mai ales pe zona financiar-bancară.

60. Riscuri de natură socială persistă pe fondul unor tendinţe cum ar fi declinul demografic, emigraţia populaţiei active, degradarea factorilor de mediu, al deficienţelor din sistemele naţionale de sănătate, educaţie şi asistenţă socială, dar şi al distorsiunilor pe piaţa muncii.

61. Radicalizarea entităţilor extremiste prezente pe teritoriul României se poate produce pe fondul accentuării curentelor extremiste de sorginte etnică, religioasă sau de altă natură.

62. Criminalitatea transfrontalieră, de la trafic de droguri, persoane, arme şi bunuri, migraţie ilegală până la criminalitate economico-financiară, este un alt fenomen cu posibil impact asupra securităţii naţionale.

63. Traficarea ilegală de armament convenţional poate deriva din interesul unor actori statali şi non-statali de a derula astfel de operaţiuni, având ca destinaţie zone de conflict sau cu potenţial de conflict armat.

64. De interes pentru securitatea naţională rămân **riscurile cu probabilitate redusă, dar cu impact major**: confruntări militare de joasă intensitate, dar persistente în timp, fluxuri migratorii generate de catastrofe naturale, pandemii, dezastre ecologice.

3.3. Vulnerabilităţi

65. Capacitatea instituţiilor statului de a evalua şi diminua impactul riscurilor şi ameninţărilor este limitată de persistenţa unor vulnerabilităţi în: **absorbţia fondurilor europene, utilizarea banului public, energie, infrastructură critică, agricultură, protecţia mediului, justiţie, sănătate, educaţie şi cercetare ştiinţifică**. Absenţa unei planificări bugetare multianuale reale, care să determine asumarea şi respectarea unor programe de investiţii, are efecte negative, inclusiv în ceea ce priveşte creşterea capabilităţilor forţelor armate şi respectarea angajamentelor privind cheltuielile militare.

66. Capabilitatea administraţiei centrale şi locale de a implementa politicile publice naţionale şi europene constituie o altă vulnerabilitate.

67. Reacţia inter-instituţională în situaţii de criză este afectată de **precaritatea resurselor** şi incoerenţa în gestionarea diverselor tipuri de riscuri. Această vulnerabilitate devine şi mai importantă dacă ne referim la capacitatea de interoperabilitate a diverselor instituţii ale statului care trebuie să acţioneze în cazul unor ameninţări asimetrice şi de tip hibrid.

68. Corupţia vulnerabilizează statul, generează prejudicii economiei şi afectează potenţialul de dezvoltare a ţării, buna guvernanţă, decizia în folosul cetăţenilor şi comunităţilor, precum şi încrederea în actul de justiţie şi în instituţiile statului. În plan extern, persistenţa corupţiei are impact negativ asupra credibilităţii şi imaginii ţării noastre.

69. Alte vulnerabilităţi derivă din excluziunea şi polarizarea socială, gradul de sărăcie, declinul demografic, migraţia forţei de muncă specializate, disparităţile socio-economice între regiuni si judeţe, fragilitatea spiritului şi solidarităţii civice.

Capitolul IV

DIRECŢII DE ACŢIUNE ŞI PRINCIPALELE MODALITĂŢI PENTRU ASIGURAREA SECURITĂŢII NAŢIONALE A ROMÂNIEI

4.1. Premise

70. Interesele şi obiectivele naţionale de securitate reprezintă fundamentul de la care sunt elaborate direcţiile de acţiune şi modalităţile de asigurare a securităţii naţionale în condiţiile unui mediu internaţional de securitate dinamic şi complex. Totodată, direcţiile de acţiune sunt subsumate obligaţiei de a preveni, a combate şi a răspunde, într-o manieră credibilă, în baza principiului constituţional al coordonării unitare, potenţialelor ameninţări, riscuri şi vulnerabilităţi cu care România se poate confrunta în următorii cinci ani şi pe termen lung.

71. Direcţiile de acţiune şi modalităţile de asigurare a securităţii naţionale a României vizează:

- **Consolidarea credibilităţii strategice** prin continuitate şi predictibilitate, atât la nivel intern, cât şi la nivel extern. Consolidarea credibilităţii strategice are la bază atât asigurarea consolidării capabilităţilor de apărare, ordine publică şi securitate la nivel naţional, cât şi asigurarea potenţialului de a răspunde colectiv la apărarea spaţiului euroatlantic şi solidar la consolidarea spaţiului european al libertăţii, securităţii şi justiţiei;
- **Asigurarea unui cadru legal adaptat**, atât pentru coordonarea unitară a activităţilor privind apărarea ţării şi securitatea naţională la nivelul Consiliului Suprem de Apărare a Ţării, cât şi pentru organizarea şi funcţionarea instituţiilor cu responsabilităţi în domeniu, în conformitate cu noile provocări de securitate, dar mai ales pentru adaptarea deplină la statutul de stat membru NATO şi UE. Un cadru legal adaptat rigorilor principiilor apărării colective şi spaţiului european de libertate, securitate şi justiţie reclamă consolidarea securităţii prin întărirea respectului faţă de drepturile fundamentale şi principiile democraţiei constituţionale;

- **Intensificarea colaborării inter-instituţionale** pentru identificarea şi îndeplinirea obiectivelor strategice de securitate naţională. Aceasta va reprezenta fundamentul pentru trecerea de la o abordare sectorială la un ansamblu coerent şi flexibil de planificare inter-instituţională;
- **Concentrarea pe prevenire** şi mecanismele preventive în sfera securităţii naţionale şi apărării ţării, respectiv o mai bună anticipare, cunoaştere, dar şi realizare a unei capacităţi de reacţie integrate, balansate, flexibile şi agile. În actualul context, pe lângă cunoaşterea riscurilor şi ameninţărilor, sub toate aspectele - surse, forme de manifestare, mijloace, tehnici - dezvoltarea capacităţii de anticipare, bazată pe cunoaştere şi educaţie este fundamentală. În acest scop, dezvoltarea unor sisteme adecvate de descoperire în timp oportun a pericolelor, riscurilor şi ameninţărilor, în perspectiva prevenirii producerii lor, prin utilizarea combinată atât a mijloacelor militare cât şi a instrumentelor civile, este obligatorie;
- **Alocarea de resurse printr-un proces integrat**, continuu, multianual şi riguros de planificare, capabil să răspundă atât noilor cerinţe de planificare inter-instituţională, la nivel naţional, cât şi rigorilor principiilor de planificare bugetară multianuală specifice Alianţei Nord-Atlantice şi Uniunii Europene.

4.2. Direcţii de acţiune şi principalele modalităţi de asigurare a securităţii naţionale

4.2.1. Dimensiunea de apărare

72. România trebuie să îşi concentreze eforturile strategice pentru apărarea şi securitatea cetăţenilor, a teritoriului naţional, precum şi acordarea de sprijin statelor aliate şi partenere, în conformitate cu angajamentele asumate prin tratate internaţionale. În acest sens, sunt necesare atât dezvoltarea capacităţii de răspuns la noile provocări ale mediului de securitate, cât şi pregătirea populaţiei şi a teritoriului pentru apărare.

73. Direcţiile de acţiune vizează:

- consolidarea capacităţii naţionale de apărare, inclusiv prin utilizarea eficientă a mecanismelor existente în cadrul NATO;
- continuarea procesului de transformare, modernizare şi înzestrare a Armatei României, prin alocarea anuală a minimum 2% din PIB bugetului apărării, timp de 10 ani, începând cu anul 2017;
- dezvoltarea capabilităţilor necesare pentru a reacţiona în cazul unor ameninţări asimetrice şi de tip hibrid;

- aprofundarea dimensiunii de securitate a Parteneriatului Strategic cu SUA, prin consolidarea cooperării militare, inclusiv pe teritoriul național și în regiunea Mării Negre;
- atingerea standardelor de performanță specifice realizării interoperabilității cu armatele celorlalte state membre și armonizarea prevederilor legale și normative care reglementează pregătirea și instruirea forțelor armate;
- adaptarea industriei de securitate la cerințele de înzestrare ale forțelor armate și la mediul concurențial;
- dezvoltarea cooperării în domeniul industriei de securitate cu statele din spațiul euro-atlantic, prin valorificarea oportunităților de cooperare multinaționale, în contextul inițiativelor NATO și ale Uniunii Europene;
- consolidarea rolului și prezenței naționale în misiunile civile și operațiile militare prin participarea la misiuni de monitorizare și gestionare a crizelor din zonele de interes prioritar pentru România.

4.2.2. Dimensiunea de ordine publică

74. Direcțiile de acțiune în acest domeniu vor viza cu prioritate:

- creșterea gradului de siguranță a cetățenilor prin protejarea vieții, integrității corporale și a dreptului de proprietate al acestora;
- identificarea și contracararea activităților derulate de rețele de crimă organizată transfrontalieră și destructurarea grupărilor infracționale;
- prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și a altor forme ale criminalității economico-financiare;
- combaterea consumului și a traficului de droguri;
- securizarea frontierei, în special a celei care este frontiera externa a Uniunii Europene, în vederea combaterii migrației ilegale, traficului de persoane și a altor riscuri cu impact asupra securității naționale;
- creșterea capacității de răspuns și de gestionare a situațiilor de urgență;
- sporirea gradului de siguranță rutieră și a transporturilor;
- asigurarea resurselor umane, a mijloacelor materiale, financiare și informaționale necesare menținerii și dezvoltării capacității operaționale a instituțiilor abilitate în baza unui proces riguros de planificare.

4.2.3. Dimensiunea de informații, contrainformații și de securitate

75. Pe această dimensiune, direcțiile de acțiune vizează:

- apărarea ordinii și valorilor constituționale;
- identificarea și semnalarea actelor de corupție;
- semnalarea disfuncțiilor sistemice în asigurarea serviciilor vitale pentru populație, precum și a deficiențelor în marile sisteme publice;
- identificarea și semnalarea disfuncțiilor, riscurilor și amenințărilor la adresa: securității energetice; gestionării fondurilor europene; funcționării

pieţelor financiare; securităţii alimentare a populaţiei; securităţii mediului; obiectivelor de dezvoltare regională şi a infrastructurii de transport;

- identificarea imixtiunilor de natură să afecteze decizia economico-financiară de nivel strategic şi combaterea actelor de evaziune de amploare;
- asigurarea mecanismelor de prevenire şi contracarare a atacurilor cibernetice la adresa infrastructurilor informaţionale de interes strategic, asociată cu promovarea intereselor naţionale în domeniul securităţii cibernetice;
- identificarea şi contracararea acţiunilor asimetrice şi de tip hibrid;
- identificarea şi semnalarea deficienţelor în funcţionarea optimă a infrastructurilor critice;
- prevenirea şi combaterea terorismului;
- cunoaşterea, prevenirea şi înlăturarea riscurilor şi ameninţărilor generate de acţiunile informative ostile, asigurarea protecţiei contrainformative a intereselor naţionale, precum şi a informaţiilor clasificate;
- identificarea şi contracararea reţelelor de crimă organizată transfrontalieră ce desfăşoară activităţi cu grad sporit de risc economic şi social şi prevenirea accesului acestora la mecanismele de decizie în stat şi la resursele economice naţionale;
- cunoaşterea obiectivelor, resurselor şi direcţiilor de dezvoltare a programelor clandestine de înarmare convenţională sau cu arme de distrugere în masă şi vectori purtători, precum şi contracararea transferurilor ilegale de produse strategice.

4.2.4. Dimensiunea economică şi energetică

76. În acest domeniu, direcţiile de acţiune sunt:

- promovarea liberei iniţiative şi protejarea proprietăţii private;
- asigurarea cadrului concurenţial şi a competitivităţii prin diminuarea factorilor care afectează buna funcţionare a mediului de afaceri;
- asigurarea transparenţei pieţelor autohtone şi a capacităţii de funcţionare interconectată a lor cu cele externe;
- asigurarea securităţii energetice prin adaptarea operativă şi optimizarea structurii consumului de resurse energetice primare, creşterea eficienţei energetice, dezvoltarea proiectelor menite să asigure diversificarea accesului la resurse, creşterea capacităţii de interconectare şi a competitivităţii, inclusiv prin implementarea obiectivelor Uniunii Energetice;
- promovarea unor politici care să asigure reducerea decalajelor de dezvoltare dintre diferitele regiuni ale ţării;
- dezvoltarea şi modernizarea reţelelor de infrastructuri;
- consolidarea capitalului autohton;
- prevenirea şi contracararea factorilor generatori de riscuri la adresa securităţii alimentare a populaţiei şi securităţii mediului.

4.2.5. Dimensiunea diplomatică

77. În acest domeniu, direcţiile de acţiune, susţinute printr-o diplomaţie activă, sunt:

- consolidarea dialogului strategic în cadrul Uniunii Europene, NATO şi al altor formate de cooperare internaţională;
- aprofundarea parteneriatelor strategice, prin extinderea cooperării în domeniul economic;
- intensificarea cooperării cu state din flancul estic al NATO în formate tri- şi bilaterale;
- promovarea valenţelor strategice ale Mării Negre şi a formatelor de cooperare în acest areal;
- implicarea României în procesul de reflecţie privind rolul viitor al OSCE;
- susţinerea unor acţiuni de diplomaţie publică pentru promovarea intereselor naţionale de securitate şi în sprijinul obiectivelor asumate, în cooperare cu alte instituţii publice sau din mediul privat.

4.2.6. Dimensiunea de management al situaţiilor de criză

78. Direcţiile de acţiune în acest domeniu vor viza cu prioritate:

- perfecţionarea sistemului naţional de management integrat al situaţiilor de criză;
- pregătirea instituţiilor şi a populaţiei pentru situaţii de criză şi de urgenţă civilă, inclusiv prin exerciţii şi antrenamente de mobilizare, dar şi prin cooperare internaţională;
- pregătirea decidenţilor pentru acţiune şi decizie în situaţii de criză;
- asigurarea resurselor materiale şi umane necesare instituţiilor cu atribuţii în gestionarea situaţiilor de criză, în baza unui proces de planificare.

4.2.7. Dimensiunea educaţională, de sănătate, socială şi demografică

79. Actualele provocări la adresa securităţii României reclamă dezvoltarea unui sistem intelectual creativ, fiind importante **educaţia, sănătatea şi factorul social**.

80. Direcţiile de acţiune în aceste domenii vor viza cu prioritate:

- conturarea unui amplu proiect naţional de educaţie, care să asigure mecanisme de planificare pe programe, proiecte şi performanţă;
- stimularea cercetării ştiinţifice, în corelaţie cu sistemul de educaţie, ca demers esenţial pentru înţelegerea naturii ameninţărilor şi provocărilor actuale;
- dezvoltarea culturii de securitate, inclusiv prin educaţie continuă, care să promoveze valorile, normele, atitudinile sau acţiunile care să permită asimilarea conceptului de securitate naţională;

- creşterea capacităţii de reacţie a sistemului de sănătate publică în cazul apariţiei unor pandemii sau situaţii de urgenţă;
- modelarea sistemului de sănătate prin situarea pacientului/cetăţeanului în centrul acestui sistem;
- corelarea politicilor privind piaţa muncii cu cele din educaţie şi sănătate, în vederea sprijinirii proceselor de dezvoltare durabilă;
- adoptarea unor măsuri coerente care să vizeze diminuarea gradului de deteriorare a situaţiei demografice şi reducerea disparităţilor de dezvoltare la nivel teritorial.

CONSIDERAŢII FINALE

81. În spiritul valorilor şi principiilor în baza cărora a fost elaborată Strategia, realizarea obiectivelor acesteia implică un efort conjugat la nivelul clasei politice şi societăţi civile şi utilizarea eficientă a resurselor umane, materiale şi financiare de care dispune ţara noastră. Sunt de dorit atât asumarea de către clasa politică a intereselor şi obiectivelor formulate prin asigurarea transparenţei deciziilor şi a utilizării judicioase a fondurilor publice, cât şi implicarea societăţii civile în dezvoltarea culturii de securitate şi în dezbaterea deschisă a problemelor de securitate.

82. Consecvenţa şi coerenţa strategică se bazează pe convergenţa obiectivelor şi direcţiilor de acţiune, stabilite de către Strategia naţională de apărare, Programul de guvernare şi documentele de planificare la nivelul Alianţei Nord-Atlantice şi al Uniunii Europene. Prioritizarea, operaţionalizarea obiectivelor, programarea bugetară şi alocarea adecvată a resurselor trebuie să urmărească această convergenţă.

83. O condiţie necesară pentru operaţionalizarea Strategiei o reprezintă revizuirea cadrului legislativ în domeniul securităţii naţionale, care să ţină cont, pe langă deficienţele relevate în timp, de noile ameninţări şi de nevoia de respectare a drepturilor şi libertăţilor civile. În vederea atingerii obiectivelor şi realizării direcţiilor de acţiune asumate prin prezenta Strategie, instituţiile cu responsabilităţi în domeniile respective vor elabora strategiile, programele şi planurile sectoriale de activitate subsecvente.

REGISTRATURA
Nr. 10/Rc
2015

ROMÂNIA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAŢILOR

COMISIA PENTRU APĂRARE, ORDINE PUBLICĂ ŞI SIGURANŢĂ NAŢIONALĂ

Nr.4c-12/191/17.06. 2015

Către,

BIROUL PERMANENT AL
CAMEREI DEPUTATILOR

Vă înaintăm, alăturat, **Raportul comun al Comisiilor de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională ale Camerei Deputaţilor şi Senatului asupra Strategiei naţionale de apărare a ţării,** trimisă cu adresa nr. 844 BP din 15.06 2015, şi înregistrată la comisia noastră sub nr. 4c-12/191 din 16.06.2015.

PREŞEDINTE,

Ion Mocioalca

ROMÂNIA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR
Comisia pentru apărare, ordine publică şi siguranță națională
Nr. 4c-12/191/17.06.2015

SENAT
Comisia pentru apărare, ordine publică şi siguranță națională
Nr. XXV/139/17.06.2015

RAPORT COMUN
PRIVIND STRATEGIA NAȚIONALĂ DE APARARE A ȚĂRII

Comisiile pentru apărare, ordine publică şi siguranță națională ale Camerei Deputaților şi Senatului au fost sesizate pentru analiză şi întocmirea raportului comun în vederea aprobării în plenul reunit al Parlamentului a Strategiei Naționale de Apărare a Țării.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 473/2004 privind planificarea apărării, Strategia Națională de Apărare a Țării este documentul de bază care fundamentează planificarea apărării la nivel național, constituind expresia politică de referință a atributelor statului român în acest domeniu.

Întrunite în şedință comună pe data de 17 iunie a.c., cele două Comisii au analizat conținutul Strategiei Naționale de Apărare a Țării. Din partea Administrației Prezidențiale au participat domnul Ion Oprişor, consilier prezidențial, şeful Departamentului Securității Naționale, domnul Constantin Ionescu, consilier de stat, directorul Oficiului pentru Informații Integrate şi domnul Sebastian Huluban, consilier de stat, şeful Compartimentului pentru probleme de apărare.

În cadrul dezbaterilor, membrii celor două Comisii au constat următoarele:

Actuala Strategie Națională de Apărare a Țării este structurată în **patru capitole**, astfel:

1. Capitolul I: Definirea intereselor şi obiectivelor naționale de securitate;
2. Capitolul II: Evaluarea mediului internațional de securitate;
3. Capitolul III: Amenințări, riscuri şi vulnerabilități;
4. Capitolul IV: Direcțiile de acțiune şi principalele modalități pentru asigurarea securității naționale a României.

În cadrul primului capitol se prezintă, pe scurt, valorile şi principiile care au stat la baza eleborării Strategiei. De asemenea sunt detaliate interesele şi obiectivele naționale de securitate. Interesele naționale de securitate sunt abordate din perspectivă internă, printre acestea enumerându-se: consolidarea capacității naționale de apărare, asigurarea exercitării neîngrădite a drepturilor şi intereselor fundamentale, buna funcționare a justiției, dezvoltarea capacităților de combatere a amenințărilor, promovarea identității naționale, etc., dar şi din perspectiva politicii externe, în acest

context punându-se accent pe consolidarea profilului României în NATO şi UE, precum şi pe intensificarea parteneriatului strategic cu Statele Unite.

Capitolul II analizează pe termen mediu şi lung mediul global de securitate, făcând referire atât la dimensiunea de securitate la nivel euro-atlantic, cât şi la nivel regional şi sub-regional, punând accent pe necesitatea extinderii cooperării regionale.

Capitolul III abordează tematica ameninţărilor, riscurilor şi vulnerabilităţilor la adresa securităţii naţionale. În cadrul ameninţărilor sunt menţionate acţiunile destabilizatoare din vecinătatea estică, conflictele îngheţate, distorsiunile pe pieţele energetice, ameninţările cibernetice, terorismul, proliferarea armelor de distrugere în masă, precum şi acţiunile informative ostile.

În rândul riscurilor sunt cuprinse instabilitatea regională, riscuri de natură socială, radicalizarea entităţilor extremiste, criminalitatea transfrontalieră, traficul ilegal de armament, alte riscuri cu impact major. Vulnerabilităţile la adresa securităţii naţionale sunt legate de capacitatea instituţiilor statale de a evalua şi diminua impactul riscurilor şi ameninţărilor. Acestea se referă în special la absenţa unei planificări bugetare multianuale, la capacitatea administraţiei publice centrale şi locale de a implementa politici publice naţionale şi europene, precaritatea resurselor, corupţia, dar şi alte vulnerabilităţi care derivă din polarizarea socială, declinul demografic, migraţia forţei de muncă, etc.

Ultimul capitol abordează direcţiile de acţiune şi principalele modalităţi de asigurare a securităţii naţionale pe şapte dimensiuni: apărare, ordine publică, informaţii, dimensiunea economică şi energetică, diplomatică, de management al situaţiilor de criză, precum şi dimensiunea educaţională, de sănătate, socială şi demografică.

În finalul documentului se menţionează faptul că o condiţie necesară pentru operaţionalizarea Strategiei o reprezintă revizuirea cadrului legislativ în domeniul securităţii naţionale, care să ţină cont de noile ameninţări şi de nevoia de respectare a drepturilor şi libertăţilor civile.

În baza prevederilor art. 65 alin. (2) lit. f) din Constituţia României, republicată, ale art. 5 din Legea nr. 473/2004 privind planificarea apărării şi ale art.13 pct. 6 din Regulamentul activităţilor comune ale Camerei Deputaţilor şi Senatului, Strategia Naţională de Apărare a Ţării este aprobată prin Hotărâre a Parlamentului.

În urma dezbaterilor, cu unanimitate de voturi pentru, membrii celor două Comisii propun Plenului reunit al Camerei Deputaţilor şi Senatului prezentul raport de admitere pentru aprobarea Strategiei Naţionale de Apărare a Ţării pentru perioada 2015-2019.

PREŞEDINTE,

Ion MOCIOALCĂ

PREŞEDINTE,

Marius-Lucian OBREJA

PROIECT

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR **SENAT**

H O T A R Â R E
privind aprobarea Strategiei Naționale de Apărare a Țării pentru perioada 2015-2019

Având în vedere solicitarea Președintelui României adresată celor două Camere ale Parlamentului privind aprobarea Strategiei Naționale de Apărare a Țării pentru perioada 2015-2019,

în temeiul prevederilor art. 65 alin. (2) lit. f) din Constituția României, republicată, ale art. 5 din Legea nr. 473/2004 privind planificarea apărării şi ale art 13 pct. 6 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților şi Senatului, republicat,

Parlamentul României adoptă prezenta h o t ă r â r e.

Articol unic - Se aprobă Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2015-2019, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților şi Senat în şedința comună din ....., cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ŞTEFAN ZGONEA

PREŞEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.